सुवित gut gehend *o.* gangbar; *n.* guter Weg, Glück.

1. **सुवित्त** *n.* gute Habe.

2. **सुवित्त** wohlhabend.

सुविदग्ध wohlgewitzigt, durchtrieben.*

सुविदत्र gabenreich *o.* wohlwollend; *n.* Gunst, Huld, Milde.

सुविदत्रिय = *vor. Adj.*

सुविदित wohlbekannt.

सुविद्या *f.* gutes Wissen.

सुविद्वंस् wohl kundig.

सुविध von guter Art.

सुविधि *m.* eine gute Art.

सुविपुल sehr grofs.

सुविभक्त gut verteilt, regelmäfsig.

1. **सुविस्तर** *m.* grofser Umfang, Ausführlichkeit.

2. **सुविस्तर** sehr umfangreich *o.* ausführlich, stark, mächtig; *n. adv.*

सुविहित gut ausgeführt *o.* angeordnet; wohl ausgestattet mit (*Instr.*).

सुविहितप्रयोग *m.* eine gut eingerichtete Aufführung (*d.*); *Abstr.* **°ता** *f.**

सुवीर mannhaft *o.* männerreich.

सुवीर्य *n.* Mannhaftigkeit, Männerreichtum, Heldenschar.

सुवृक्ति *f.* herrlicher Preis; *Adj.* herrlichen P. habeud *o.* darbringend.

सुवृक्ष *m.* ein schöner Baum.

सुवृत् gut rollend (*Wagen*).

सुवृत्त schön rund *o.* wohlgesittet.

सुवृत्ति *f.* gutes Betragen.

सुवृध् gedeihlich, fröhlich.

सुवृष्ट *n.*, **सुवृष्टि** *f.* ein guter Regen.

1. **सुवेद** kenntnisreich.

2. **सुवेद** leicht zu gewinnen.

सुवेदन *dass.*

सुवेन sehnsuchtsvoll.

सुवेम an einem schönen Webstuhl befindlich.

सुवेष *m.* eine schöne Tracht; *Adj.* schön gekleidet.

सुव्यक्त sehr klar, augenscheinlich; *n. adv.*

सुव्रत recht waltend, pflichttreu, brav, fromm; *m. u. f.* **आ** *Manns- u. Frauenn.*

सुशंस Gutes wünschend, wohlgesinnt.

सुशमि *o.* **°मी** *Adv.* sorgfältig, gehörig.

सुशरण gute Zuflucht gewährend.

सुशर्मन् *dass.*; *n.* gute Zuflucht.

सुशस्ति preiswürdig; *f.* guter Preis.

सुशान्त sehr ruhig *o.* friedlich.

सुशिक्षित gut gelernt.

सुशिप्र *u.* **सुशिप्र** schönwangig.

सुशिश्वि schön wachsend (*im Mutterleibe*).

सुशिष्य *m.* ein guter Schüler.*

सुशीत sehr kalt.

सुशीतल *dass.*; *n.* grofse Kälte.

सुशील *n.* ein guter Charakter; *Adj.* von gutem Ch.

सुशीलवन्त् *u.* **°लिन्** = *vor. Adj.*

सुशेव hold, freundlich, Glück bringend.

सुशेवस् *dass.*

सुश्रवस् gern hörend *o.* hochberühmt.

सुश्री *u.* **सश्रीक** prächtig, schön.

सुश्रुत् gut hörend.

सुश्रुत gern gehört *o.* vielberühmt; *m. N. eines alten Arztes.*

सुश्रुति *f.* ein gutes Gehör.

सुश्रोणि, *f.* **ई** schönhüftig.

सुश्रोतु gern erhörend.

सुश्लक्ष्ण sehr zart.

सुश्लोक wohl tönend *o.* berühmt.

सुश्लोक्य *n.* Wohlredenheit *o.* Ruhm.

सुषखि gut befreundet.

सुषण *u.* **सुषणन** leicht zu erwerben.

सुषद् bequem zum Sitzen *o.* Wohnen.

सुषम *n.* ein gutes Jahr.

सुषह leicht zu bewältigen.

सुषा leicht erwerbend.

सुषिर hohl; *n.* Höhlung, Loch.

सुषिरता *f.*, **°त्व** *n.* das Hohlsein.

सुषुत gut gekeltert.

सुषुति *f.* gute Geburt *o.* Zeugung.

सुषुप्त tief schlafend; *n.* = *folg. f.*

सुषुप्ति *f.* tiefer Schlaf, **°वत्** wie im tiefen Schlafe.

सुषुप्सा *f.* Schlaflust, Schläfrigkeit.

सुषुप्सु schlaflustig, schläfrig.

सुषुम्ण (**न्न**) gnädig, huldreich; *f.* **आ** die Kopfader.

1. **सुषू** sehr erregend.